

презъ разни периоди, турският крупни земевладелци не сж били спокойни въ тия си владения, както и измъчванитъ въ тѣхъ български селяни, роби, момци.

Първитъ по-едри земевладелци въ Сливенско, въ първитъ години на робството, сж познати, подъ името *заими*. За тимариотски тукъ участвуи не се чува. Съгласно преданието, тия *заими* били потурчени мѣстни боляри и се потурчили само и само за да си запазятъ *именията*. (Дѣдо Нойко, който ми разправяше за Сливенскитъ заими — рензгати, отъ които даже единъ, като последенъ тукъ тѣхенъ представителъ, живѣлъ около първата четвъртъ на миналия вѣкъ, мжчеше се да изкарва името *заимъ* отъ български произходъ = „За име“¹⁾) Границитъ на тѣхнитъ владения около Сливенъ не сж известни, но преданието е запомнило, че поземнитъ владения на единъ отъ старитъ Сливенски мѣнастири, Св. Петка стигали до днешното село Кавлаклий, гдето за тѣхна граница до скоро стърчалъ голѣмъ забитъ камѣкъ въ земята. Невежество, несръчност и други причини сж отѣснили или размѣтежили границитъ въ владенията на тия *заими*.

До втората половина на XVII-я вѣкъ, когато въ Сливенско дошли потомцитъ на Кримскитъ ханове, преданието казва, че заварили всѣки селянинъ да си има своя участѣкъ земя. Загнѣздването на тия „султани“ изъ близкитъ на Сливенъ села, изъ тия на Ново-Загорско, Ямболско, Карнобатско и Айтошко, подхвъля на новъ режимъ българскитъ тукъ поземни владения. При това не трѣбва да се забравя, че именно отъ това време се зачуватъ организувани турски разбойнишки шайки, познати подъ името *капасъзи*, *дангули*, *даалии*, *дишлии*, или въ най-ново издание — *кърджалии*. Тероризираното отъ тѣхъ население било принудено да продава на нищожни цени земята си, за да търси другаде убѣжище, и то, ако успѣе да направи това, а по-често е бѣгало, съ каквото сvari да вземе въ рѣцетъ си, къмъ Одринско и Цариградъ или укрепенитъ съ стени градове, какъвто е билъ и Сливенъ.

Загнѣзденитъ по горния начинъ „султани“ (татарски) намирали сгоденъ случай да разграбватъ изоставенитъ земи и даже много често, когато сж „ударвали око“ на поземни владения (ниви, лозя, ливади и т. н.) у мѣстни или съседни селяни, сж правѣли всичко възможно да ги принудятъ да имъ ги продадатъ или да ги „сюрдисатъ“ отъ тамъ чрезъ личенъ тероръ или чрезъ устроени отъ тѣхъ шайки. За обширни владения се посочватъ такива на „султанитъ“ въ Ново-Загорско (Куруджий, Караджа-Муратлий), въ Ямболско и т. н., но по всичко изглежда, че загнѣзденитъ изъ Сливенскитъ села татарски султани, които сж били, впрочемъ, само у двѣ три села

¹⁾ По-вѣроятно е тя да произхожда отъ *заемамъ*, *завземамъ*, *завладявамъ*.